

commissionernes Rettigheder og Pligter i det Enkelte og give Anvisning til, hvorledes de have at forholde sig til Opfyldelsen af det dem overdragne Hverv, i hvilken Anledning Man kun skal nævne, at det, for at holde Sundhedscommissionerne bestandig vaagne, synes hensigtsmæssigt, at det ved Instruktionen paalægges dem at holde regelmæssige Møder, i Kjøbstæderne s. Ex. engang hver Maaned, men paa Landet maaskee kun hver anden eller tredje Maaned, ligesom det ogsaa bør foreskrives dem at holde en Forhandlingsprotocol over, hvad der foregaaer og beslattes i disse Møder.

Som det af de i Paragraphen anførte Exempler vil sees, falder isvrigt Sundhedspolitiets Virksomhed ind under forskellige Hovedafdelinger, nemlig deels Tilsynet med den offentlige Reenlighed og med de Næringsmidler, som offentlig sælghes, samt Fjernelse af saadanne Forhold, som ere skadelige for den almindelige Sundhedstilstand, deels Tilsynet med Anlæg og Benyttelse af offentlige og private Bygninger, og overhovedet med, at der ikke paa privat Grund gaae saadanne Misligheder i Svang, hvorved den almindelige Sundhed udsættes for Fare; men som alt tidligere bemærket, ere de anførte Exempler anseete tilstrækkelige til at betegne Gjenstandene for Sundhedspolitiets Virksomhed og Grændserne for dets Myndighed, uden at det er anseet nødvendigt at gaae ind paa en Detail, som dog ikke kunde være udtømmende.

ad § 9.

Sundhedscommissionerne og Sundhedsdirectionen maae naturligtvis være berettigede til at foretage de locale Undersøgelser, som de finde nødvendige for at stikke Sundhedspolitilovenes tilbørlige Overholdelse, og ligesom Undersøgelser af denne Natur ikke egentlig henhøre til de Huusundersøgelser, som omtales i Grundlovens § 86, da her ordentligtvis kun er Tale om Undersøgelser af de ydre Forhold ved Bygninger, Gaardspladserne m. m., saaledes indeholder Grundloven udtrykkelig, at særegen Undertagelse fra dette Bud kan hjemles ved Lov, hvortil der i nærværende Tilfælde vistnok ser al Grund. For imidlertid at slutte sig saa nær

som muligt til Grundlovens Bud om, at ingen Huusundersøgelse maa skee uden efter en Retskendelse, er det foreslaaet, at, forsaavidt vedkommende Eier eller Bruger fordrer det, skal Beslutningen om en saadan Undersøgelse motiveres og meddeles Bedkommende skriftligt.

ad § 10.

I Genhold til hvad ovenfor er udviklet, har Man fundet, at den uøvende Myndighed i alle Sundhedspolitifager bør forblive hos Politimesteren, hvem det derfor ogsaa skal paaligge af egen Drift at paasee Overholdelsen af de Sundhedspolitiet vedkommende Love og andre Bestemmelser. Det er en Selvfølge, at ogsaa han maa kunne foretage de i § 9 omhandlede Undersøgelser, kun at han i saa Fald maa iagttage, hvad Grundloven fordrer som Betingelse for Foretagelsen af Huusundersøgelser. Skulde Politimesteren, hvad der dog ikke let kan forudsættes, i noget Tilfælde finde, at en af Commissionen fattet Beslutning, som han vilde have at udføre, efter hans Overbeviisning strider mod Loven eller at den isvrigt er af en saadan Bessaffenhed, at han bør nægte at bringe samme til Udførelse, kan han under Angivelse af sine Grunde vægre sig derved, hvorefter det beroer paa Commissionen, om den vil indbringe Sagen for en højere Autoritet.

ad §§ 11—13.

Hvad der fortiden væsentlig lammer den executive Magt og ofte hindrer Embedsmanden fra at skride ind, uagtet en saadan Indskriden i betimelig Tid kan være af største Bigtighed, er den Umstændighed, at der savnes en let Måade, hvorpaa Man kan faae et factist Spørgsmaal om, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde foreligger en Overtrædelse af Sundhedspolitiets Forfrister eller et for de Dmboende skadeligt Forhold, saaledes konstateret, at dette kan ventes at ville blive anerkjendt af de overordnede Autoriteter og navnlig af Domstolene, i Tilfælde af at Sagen kommer ind for dem. Opmærksomheden har derfor alt i Commissionen været særlig henvendt paa dette Punct, og det vil af de i nærværende Paragrapher indeholdte Bestemmelser sees, hvorledes Man har søgt at ordne dette Forhold saaledes,